

have havt et daarligt Die paa de Bevægelse, som have fundet Sted angaaende Behandlingen af disse to vigtige Sager, Hærløven og Sværnetsloven, hvis man ikke fra i Mandags til idag maatte være forberedt paa, at et Forslag, om ikke af det Indhold, saa af et andet, men med en lignende Tendents, kunde fremkomme deraf og ogsaa fremkom i sidste Dieblif. Jeg udtaler dette med det Kjendskab, jeg har til den Maade, hvorpaa vi overhovedet have forhandlet disse Sager, og til de politiske Bevægelse, som finde Sted ligeoverfor dem, og jeg skal derfor erklære, at et saadant Tilfælde havde jeg og mine Venner tænkt os Muligheden af, og jeg er derfor bemyndiget til at afgive for det ærede Thing den Erklæring, at vi stemme imod de Herrer's idag omdelte Forslag under Nr. 42, at de altsaa maa vide, at de ligesaagodt kunne fortsætte at stemme over de enkelte Vædringsforslag under selvsamme Indtryk, altsaa at de vide forud, at dette nye Forsøg paa en Sammenfobling kan ikke føres igjennem. Med Hensyn til Indholdet af dette Forslag, som jo ibrigt ikke er nærmere forklaret, er det mig ogsaa meget interessant, at det belyser, hvad jeg egentlig havde tænkt iforveien. For det Første belyser det den Kjærlighed til Flaaden og Flaadens Udvikling, som er lagt for Dagen ved alle disse enkelte Vædringsforslag og ved at gaa med den ærede Ordfører til de yderligere finantzielle Indrømmelse til Sværnet, belyser dem i en særegen Skikkelse. Man vil give til Flaaden 4,787,000 Kr., saa vidt jeg antager, til Udbannelse og Brug af 900 af det værnepligtige Befalingsmandskab, naar den Dag oprinder, at de maatte kunne naae ned til 8 Mill. for at faae udbannet til Brug for Forsvaret 9000 af det værnepligtige Befalingsmandskab. Det Forslag, der er vedtaget ved 2den Behandling, er underkastet en officiel finantziel Beregning i Ministeriet, foretagen under Ministeriets Autoritet, og denne Beregning modtog Udvalget igaa. Den angaar et Beløb af 8 Mill. Kr. paa 3—400,000 Kr. nær. Nu ville altsaa de Herrer sige som saa: Vi ville ikke vedtage et Hærløvsforslag, der blot er nogle Tusinde Kr. over de 8 Mill.; selv om vi ved dette Hærløvsforslag maatte faae meget betydelige Lettelser i de personlige Byrder for Befolkningen, der ere langt mere værd, end et eller andet endog større Beløb, saa maa vi desuagtet ikke gjøre det, ikke engang efter denne Text, selv om vi faae vor egen Sværnetslov igjennem med det Samme. Det interesserer mig at høre den Forklaring af Kjærligheden til Flaaden, til Forsvaret, som det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Ledreborg) vil begrunde dette Forslag med. Jeg tror ikke, at Folkethinget behøver at gaa høiere med sin Flaabelov, end det er foreslaaet, og med sin Hærløv ikke høiere, end Folkethinget finder det til enhver Tid fuldt forsvaret at gaa efter samtlige foreliggende Forslag og det Bestaaendes Karakter, uden at Folkethinget i fjerneste Maade

behøver at binde sig ved den Slags Forslag, der, som man pleier at sige, kastes ind i Salen i samme Moment, som den endelige Forhandling skal begynde. Jeg gjentager altsaa, at baade efter Forslagets Indhold — mulig kan det Hele blive billigere til næste Aar, det vide vi jo ikke — efter Forslagets besynderlige Indhold og efter den Tendents, der ligger deri, maa vi modsætte os det. Nu at ville sige midt under Forhandlingerne — vi have ikke engang haft 3die Behandling af Hærløven endnu — paa Tusinde eller Hundrede af Kroner, hvad der kan blive en forsvarelig Udgang af disse Forhandlinger, tror jeg dog neppe. Nogen vil være med til, der overhovedet har ønsket en forsvarelig — ogsaa i finantziel Henseende forsvarelig — Revision, overhovedet nogen Udgang, noget Udbytte af denne Samlings Forhandlinger med Hensyn til Forsvarslovene, som under alle Omstændigheder overhovedet har ønsket, om ikke endelige Forslag om begge, saa i alt Fald den fornødne Forklaring af Stillingen, for mulig i den nærmeste Fremtid at kunne naae en lykkelig Ende paa disse vigtige Sager. Efter at jeg saaledes har givet de Herrer Svar paa dette Spørgsmaalstegn her, skal jeg gaa over til det næste i Rækken af de Forslag, der vil komme under Afstemning efter Nr. 41; det er først Nr. 6. Nr. 6 gaa ud paa at forandre Nr. 5 endel. Nr. 5 er det selvsamme Forslag, som blev opstillet ved 2den Behandling og der forkastet med stor Majoritet. Det vilde efter de sædvanlige Regler ikke være blevet opstillet af os igen, heller ikke med Underændringsforslaget under Nr. 6, saafremt vi ikke havde fundet det nødvendigt at indtage en mere positiv Stilling til selve Paragrafen. Men denne positive, noget forandrede Stilling til Paragrafen — sidst stemte jeg derimod — har nødvendiggjort, at vi maatte forelægge for Thinget det samme Vædringsforslag til 3die Behandling. Dette Nr. 5 er foreslaaet noget ændret. Der menes dermed, at, medens det nu ved 2den Behandling er vedtaget, at Artillerister kunne blive indtil 2 Maanedes land og derefter fortsætte med Udbannelsen i omtrent 6 Maanedes, altsaa ialt omtrent 8 Maanedes, skal disse Artillerister i det Hele kun kunne holdes i det første Aar indtil 5 Maanedes til Udbannelse. Det er altsaa en Reduktion under Nr. 6 fra 8 Maanedes Udbannelse til 5 Maanedes Udbannelse. Spørger man nu: Er det ikke et for voldsomt Afslag i Udbannelses-tiden, svare vi dertil, at Fæstningsartilleriet udbannes paa 4 Maanedes efter vor nuværende Hærløv, og dette skal ogsaa gjælde, efter hvad der er foreslaaet af den høierede Krigsminister. Man har ønsket en Gjenindkaldelse paa 30 Dage; vi have ved 2den Behandling vedtaget 20 Dage; man er tidligere fra vor Side gaaet ind paa 30. Det giver for Fæstningsartilleristen 4 Maanedes det første Aar, 20 Dage det tredje Aar. Naar vi da sige for Sværnet indtil 5 Maanedes det